

คำที่ถูกต้อง	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
หมวด ก		
กงเกวียนกำเกวียน	กงกำกงเกวียน	กง และ กำ เป็นส่วนประกอบของล้อเกวียน
กงสุล	กงสุล	- "กรมกงสุลการ" เรียกสั้น ๆ เป็น "กรมกงสุล" บางทีออกเสียงเพี้ยน เป็น "กงสุล" - ส่วน "กงสุล" นั้นมาจากคำในภาษาฝรั่งเศสว่า "consul"
กฎ	กฎ	กฎ ทุกอย่าง ใช้ ฎ ซฎา ยกเว้น ปฎากฎ ใช้ ฏ ฎฎัก
กบฏ	กบฏ, กบถ	ถ้าออกเสียง "ขะ-บด" เขียน "ขบถ"
กบาล, กระบาล	กะบาล	
กระเพาะ	กะเพาะ, กะเพราะ, กระเพราะ	
กริยา	กิริยา	"กริยา" (กรี-) คือ คำชนิดหนึ่ง บอกรากการ การกระทำ เช่น เดิน วิ่ง เขียน เหล่านี้ คือ คำกริยา
กรีธา	กรีธา, กรีทา	กีฬาประเภทหนึ่ง
กรีธา	กรีธา	เคลื่อน ยก เดินเป็นหมู่หรือเป็นกระบวน เช่น กรีธาทัพ
กเลวราก	กเลวราก	
กอป	กอป, กอปร์	อ่านว่า "กอบ"

กะเทย	กระเทย	
กะพริบ	กระพริบ	
กะเพรา	กะเพา, กระเพา, กระเพรา	
กะลาสี	กลาสี	
กะโหลก	กระโหลก	จำไว้ว่า กะโหลก กะลา
กั้ววาน	กั้ววาล	
กาลเทศะ	กาละเทศะ	
กาลเวลา	ภาพเวลา	กาล หมายถึง เวลา
กำเหน็จ	กำเหน็ด	
กิตติมศักดิ์	กิติมศักดิ์, เกียรติยศศักดิ์	
กฤษฎี, กฤษฎี	กฤษฎ, กฤษฎี	"กฤษฎี" อ่านว่า "กุด" หรือ "กุด-ติ", ถ้าต้องการอ่าน "กุด-ติ" ต้องเขียน "กฤษฎี" (ใช้คำไหนก็ได้)
เกม	เกมส์	ในภาษาไทยสำหรับกรณีทั่วไปจะไม่มี การเปลี่ยนรูปแบบคำใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าสื่อความหมายถึงเอกพจน์หรือพหูพจน์ เว้นแต่เป็นการทับศัพท์วิสามานยนาม เช่น "SEA Games" ว่า ซีเกมส์

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
เกสร	เกษร	ส่วนในของดอกไม้
เกียรดี	เกียรติ	อ่านว่า "เกียด", ถ้าเขียน "เกียรติ" อ่านว่า "เกียน" เช่น รามเกียรติ์
แกร็น	แกน, แกรน	ไม่เจริญเติบโตตามปกติ (ใช้แก่คน สัตว์ และพืช), เช่น แคระแกร็น
หมวด ข		
ขบถ	ขบฏ	ดู กบฏ
ขโมย	โหมย	
ขะมักเขม้น	ขมักเขม้น	
ขาดดุล	ขาดดุลย์	ดู "ดุล", "สมดุล"
ไซ	ไซ	คำออกกฏการใช้ไม้้วน
ไซมุก	ไซมุกต์, ไซมุข	
หมวด ค		
คทา	คชา, คธา	
คน	คน	ค ไม่เคยใช้เขียนคำว่า คน
ครองราชย์	ครองราช	คำว่า "ราชย์" หมายถึง ความเป็นราชา, "ครองราชย์" จึง หมายถึง ครองความเป็นราชา ทั้งนี้ คำว่า "ครองราชสมบัติ" เป็นคนละกรณีกัน
คริสตกาล	คริสต์กาล	ใช้ตามโบราณ

คริสตจักร	คริสต์จักร	ใช้ตามโบราณ
คริสต์ทศวรรษ	คริสต์ทศวรรษ	ไม่นิยมสมาสยามภาษา
คริสต์ศาสนา	คริสต์ศาสนา	ไม่นิยมสมาสยามภาษา
ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์	
ครุศาสตร์	ครุศาสตร์	
คฤหาสน์	คฤหาสน์	คฤห + อาสน
คลินิก	คลีนิค, คลินิก	
ค้อน	ฆ้อน	
คะนอง	คนอง	
คาร์ป	คาร์ฟ, คราฟ, คาร์ฟ, คราฟ	ชื่อปลา ทับศัพท์มาจาก carp
คารวะ	เคารวะ	
คำนวณ	คำนวณ	
คำสดุดี	คำดุษฎี	
คูกี้	คู้กกี้, คู้กกี้	ออกเสียง คูก โดยไม่ต้องใส่วรรณยุกต์
ครุศึกษา	ครุศึกษา	
เคັก	เค็ก, เค็ก	
แคระแกร็น	แคะแกน, แคะแกรน, แคะแกน, แคะแกรน	ไม่เจริญเติบโตตามปกติ (ใช้แก่คน สัตว์ และพืช)

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
โค้ง	โโค้ง	โโค้ง = เป็น ไม่เข้าท่า / โค้ง = โตกว่าเพื่อน
โครงการ	โครงการณ์	การ คือ งาน
โควตา	โควต้า	ออกเสียง คว ควบกกล้า และออกเสียง ต้า โดยไม่ต้องใส่ วรรณยุกต์
หมวด ข		
ขรวาส	ขรวาส, ขารวาส, -วาท	
ฆาตกร	ฆาตกรร	ฆาต แปลว่า ฆ่า, ทำลาย หรือ ตี
ฆาตกรรม	ฆาตกรรมม	ฆาต แปลว่า ฆ่า, ทำลาย หรือ ตี
เขียน	เคียน	
หมวด ง		
งบดูล	งบดูลย์	ไม่ใช่ ดูลย์
ง่องแง่ง	ง่องแง้ง	
งูสวัด	งูสวัด, งูสวัดี	
หมวด จ		
จงกรม	จงกลม	การฝึกสมาธิ
จระเข้	จรเข้	เครื่องดนตรีไทย เรียก "จะเข้"
จลนศาสตร์	จลศาสตร์	

จลาจล	จราจล	มาจากคำ จล + อจล
จะงอย	จงอย	
จะละเมียด	จละเมียด, จาระเมียด, จรเมียด, จระเมียด	
จักจั่น	จ๊กจั่น	
จักร	จักร	
จักรพรรดิ	จักรพรรดี	อ่านว่า "จ๊ก-กระ-พัต"
จักรวรรดิ	จักรวรรดี	อ่านว่า "จ๊ก-กระ-หวัด"
จักสาน	จักรสาน	เครื่องใช้ที่ทำด้วยมือ
จาระไน	จารไน	
จาระบี	จารบี	
จ่านง	จ่านงค์	แผลงจาก "จง"
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย	ปัจจุบันใช้แบบมีทัณฑฆาต
เจตจ่านง	เจตจ่านงค์	แผลงจาก "จง"
เจียรไน	เจียรไน	
โจทก์	โจทย์	โจทก์ หมายถึง ผู้ฟ้องร้องในศาลกล่าวหาจำเลย โจทย์ หมายถึง ปัญหา เช่น โจทย์เลข
หมวด ฉ		
ฉับ	ฉะบับ	
ฉะนั้น	ฉนั้น	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
ฉะนี้	ฉนี้	
ฉัน	ฉันท์	เสมือน เช่น ฉันญาติ ฉันมิตร; รับประทาน ใช้กับพระสงฆ์
ฉันท์	ฉัน	ความพอใจ หรือร้อยกรองประเภทหนึ่งมีบังคับครุ ลหุ
เฉพาะ	ฉะพาะ, ฉพาะ	
หมวด ช		
ชมพู	ชมภู	
ชมพู	ชมภู	
ชะนี้	ชนี้	
ชะมด	ชมด	
ชะลอ	ชลอ	
ชัชวาล	ชัชวาลย์	
ชีพิทักษ์	ชีพิทักษ์	
ชีวประวัติ	ชีวะประวัติ	สมาสแล้วลวิสรรชนีย์
หมวด ช		
ชลาเปา	ชลาปะา	
เซ็นชื่อ	เซ็นต์ชื่อ	จากคำอังกฤษ sign, ไม่มี ๓ การันต์

เซนติเมตร	เซ็นต์ติเมตร	
หมวด ฉ		
ฉาน	ฉาณ	
ฉวน	ฉวณ	
ฉาณ	ฉาน	
ฉาติ	ฉาต	
หมวด ฉ		
ฉีกา	ฉีกา	ใช้ ฉ ฉฎา ตัวอักษรที่คล้ายกันทำให้เกิดความสับสน
หมวด ฉ		
ฉ	ฉ.	อ่านว่า "นะ" มีความหมายว่า ที่ ในการเขียน ไม่มีจุดข้างหลังเพราะมิใช่คำย่อ แต่ "ฉ" แผลงรูป มาจาก "ใน" และมักเว้นวรรคหน้าวรรคหลัง "ฉ" ด้วย เช่น "อยู่ ฉ ที่นี่"
หมวด ฉ		
ดอกฉัน	ดอกฉันท์, ดอกฉันท์, ดอกฉันท์	เครื่องหมาย *, ดอกของต้นฉัน
ดอกฉันท์	ดอกฉัน, ดอกฉันท์, ดอกฉันท์	รอกหุ้มเมล็ดฉันท์เทศ
ดอกไม้ฉันท์	ดอกไม้ฉัน, ดอกไม้ฉันท์, ดอกไม้ฉันท์	ดอกไม้ประดิษฐ์สำหรับงานเผาศพ
ตำรัง	ตำรังค์	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
ตำริ	ตำหริ, ตำริห์	อ่านว่า "ตำ-หริ"
ดูล	ดูลย์	"ดูล" เป็นคำนามแปลว่า ความเท่ากัน หรือความเสมอกัน, ส่วน "ดูลย์" เป็นคำวิเศษณ์แปลว่า เท่ากัน หรือเสมอกัน
เดินเหิน	เดินเหิร	
โดยคุณิ	โดยคุณี	คุณิ หมายถึง ยอมรับแต่โดยดี
หมวด ต		
ตราสัง	ตราสังข์	
ตริงตรา	ตริงตา	หมายถึง ตัดแน่น
ตระวาง	ตาราง	ที่คุมขัง
ตานขโมย	ตาลขโมย	
ตาราง	ตะวาง	ช่องสี่เหลี่ยม
ตำรับ	ตำหรับ	
ไต้	ไต้	ใช้แสดงตำแหน่ง เช่น ไต้โต๊ะ ภาคไต้ แสงไต้ (ออโรรา)
ไต้เท้า	ไต้เท้า	เปรียบเหมือนเราอยู่ข้างไต้ เท้าของผู้มีอำนาจบารมี ทำนองเดียวกับ ไต้ฝ่าพระบาท ฯลฯ
ไต้	ไต้	หมายถึงคบเพลิง เช่น ขี่ไต้ จุดไต้ตำตอ น้ำตาแสงไต้ หรือใช้ทับศัพท์ภาษาอื่น
ไต้กัง	ไต้กัง	นายท้ายเรือสำเภาหรือเรือประมง ทับศัพท์จากภาษาจีน
ไต้ฝุ่น	ไต้ฝุ่น	ทับศัพท์มาจาก typhoon
ไต้รางค์	ไต้รางค์	
ไต้หวัน	ไต้หวัน	ทับศัพท์จากภาษาจีน
หมวด ท		
ทยอย	ทะยอย	
ทแยง	ทะแยง, แทะยง	
ทรรราช	ทรรราชย์	- ทรรราช = ผู้ปกครองบ้านเมืองที่ใช้อำนาจสร้างความสำเร็จ, ตามรากศัพท์หมายถึง ราชาชั่ว แต่สามารถใช้ได้กับทั้งที่เป็นราชาและไม่เป็นราชา - ทรรราชย์ = รูปแบบ ระบบ หรือลัทธิการปกครองแบบทรรราช
ตระนง, ทะนง	ทรนง, ทนง	
ทลาย	ทะลาย	พังทลาย
ทศกัณฐ์	ทศกัณฑ์	กัณฑ์ แปลว่า คำเทศน์ตอนหนึ่ง; กัณฐ์ แปลว่า คอ
ทะนุถนอม	ทนุถนอม	
ทะนุบำรุง, ทำนุบำรุง	ทนุบำรุง	
ทะลาย	ทลาย	ชื่อผลของมะพร้าว
ทะเลสาบ	ทะเลสาบ	
ทัณฑ์	ชัณฑ์	
ที่อายุโก	ชัอายุโก	ที่อายุ หมายถึง อายุยืนยาว
ทุกกริยา	ทุกขกริยา, ทุกขกริยา	หมายถึง กิจที่ทำไต่ยาก
ทุกภิกขภัย	ทุกภิกขภัย	ทุก + ภิกขภัย, เปลี่ยน ส เป็น พ ตามหลักการสมาส

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
ทูต	ทูต	
ทูนหัว	ทูลหัว	
ทูลกระหม่อม	ทูนกระหม่อม	
เท่	เท่ห์	
เทเวศร์	เทเวศ, เทเวศน์	เทว + อิศร์
เทอญ	เทิญ	
เทอม	เทิม, เทิร์ม	
เท่าความ	ท้าวความ	เขียนเหมือน "เท่า"
เทิด	เทอด	
แท็กซี่	แท็กซี่	
แทรกแซง	แซกแซง	
โทรทรรศน์	โทรทัศน์	กล้องส่องทางไกล

โทรทัศน์	โทรทรรศน์	เครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดหนึ่ง
โทรทัศน์	โทรทัศน์	
หมวด ธ		
ธนาบัตร	ธนาบัตร	
ธนาณัติ	ธนาณัติ, ธนาณัต	
ธรรมเนียม	ทำเนียม	ในหนังสือเก่าๆ เขียน "ทำเนียม" ก็มี, แต่ปัจจุบันใช้ "ธรรมเนียม" (มาจาก ธรรม + นิยม)
ธัญพืช	ธัญญพืช	
ธำรงค์	ธำรง, ทำมะรงค์	แปลว่า "แหวน"
ธำรง	ธำรงค์	
ธุรกิจ	ธุระกิจ	สมาสแล้ว ลบวิสรรชนีย์
หมวด น		
นพปฎล	นพปดล	แปลว่า เก้าชั้น
นพดล	นพดล	เว้นแต่ "นพดล" ที่เป็นชื่อเฉพาะ
นวัตกรรม	นวดกรรม	
นอต	น็อต, น็อต	ทับศัพท์จาก nut ในภาษาอังกฤษ
นะ	นี่	ออกเสียงวรรณยุกต์ตรี โดยไม่ปรากฏรูป
นะคะ	นะคะ, นะคะ	คะ เป็นเสียงตรี ไม่ต้องใช้ไม้ตรี ในขณะที่ ค่ะ เป็นเสียงโท
นัย	นัยยะ	
นัยน์ตา	นัยตา	
นาที่	นาที่	พบบ้างในหนังสือเก่า, ปัจจุบันนักเขียนบางท่านนิยมใช้
นานา	นา ๆ	คำมูลสองพยางค์
นิเทศ	นิเทศน์	
นิมิต	นิมิตร, นිරมิตร	
นิเวศวิทยา	นิเวศน์วิทยา	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
เนื่องนิตย์	เนื่องนิจ	
นานปีการ	นานปีประการ	
น้ำแข็งใส	น้ำแข็งใส	หมายถึง การนำน้ำแข็งไปไลบนกบ จนได้เกล็ดน้ำแข็ง เป็นวิธีทำแบบดั้งเดิม
แน่นอน	หนาแน่น	- "แน่นอน" ว่า มั่นคง เช่น ใส่งูญแจแน่นอน มีหลักฐานมัดตัวแน่นอน, แข็งแรง เช่น ประตูหน้าต่างแน่นอน, บางทีก็ใช้เข้าคู่กับ ปึกแผ่น เป็น ปึกแผ่นแน่นอน. - "หนาแน่น" ว่า คับคั่ง, แออัด, เช่น กรุงเทพฯ มีประชากรหนาแน่นมาก.
โน้ต	โน้ต, โน้ท, โน้ท	อักษรต่ำ ไม่ใส่ไม้ตรี

หมวด บ		
บรรทัด	บันทัด	
บรรทุก	บันทุก	
บรรลู่	บันลู่	
บรรเลง	บันเลง	
บรรันดี	บะหรันดี	
บริสุทธิ์	บริสุทฐ, บริสุทฐิ	
บล็อก	บล็อก, บล๊อก	หลักการทับศัพท์
บ่วงบาศ	บ่วงบาศก์, บ่วงบาศ, บ่วงบาศ	
บอระเพ็ด	บรเพ็ด, บอระเพชร	
บังสกุล	บังสกุล	
บัญญัติไตรยางศ์	บัญญัติไตรยางศ์	เหมือน ไตรยางศ์
บัตรสนเท่ห์	บัตรสนเท	
บันเทิง	บรรเทิง	
บันลือ	บรรลือ	
บางลำพู	บางลำภู	
บาดทะยัก	บาททะยัก, บาดทยัก	
บาตร	บาต	เครื่องใช้อย่างหนึ่งของพระสงฆ์
บาทบงส์	บาทบงส์	อ่านว่า บาท-ทะ-บง
บำเหน็จ	บำเน็จ	
บิณฑบาต	บิณฑบาตร, บิณฑบาท	
บิตพลั่ว	บิตพริ้ว	
บุคฉากร	บุคคฉากร	
บุคฉิกภาพ	บุคคฉิกภาพ	
บุปผชาติ	บุปผชาติ	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
บุรณปฏิสังขรณ์	บุรณะปฏิสังขรณ์	คำสมาส
เบญจเพศ	เบญจเพศ	เพศ มาจากคำว่า วิสะ = 20 เบญจ = 5, เบญจเพศ = 25
เบนซิน	เบ็นซิน, เบนซิล	
เบรก	เบรค	หลักการทับศัพท์
หมวด ป		
ปฏิภริยา	ปฏิภริยา	
ปฏิสันถาร	ปฏิสันฐาน, ปฏิสันถาน	
ปฏิทิน	ปติทิน	
ปฏิพัทธ์	ประติพัทธ์	
ปฏิสังขรณ์	ปฏิสังขร	

ปฐมนิเทศ	ปฐมนิเทศก์, ปฐมนิเทศน์	
ปณิธาน, ประณิธาน	ปนิธาน, ประนิธาน	ตั้งใจไว้
ปรณนิบัติ	ปรณนิบัติ	
ปรมาณู	ปรมณู	ปรม + อณู
ปรองดอง	ปองดอง	
ประกายพริ้ว	ประกายพฤษ	
ประกาศิต	ประกาศิต	
ประจัญบาน	ประจันบาน, ประจันบาล, ประจัญบาล	
ประจันหน้า	ประจัญหน้า	
ประจันห้อง	ประจัญห้อง	
ประจําการ	ประจําการณ	
ประณต	ประณต	(กริยา) น้อมไหว้
ประณม	ประณม	(อาการนาม) การน้อมไหว้
ประณาม	ประนาม	
ประณีต	ปราณีต, ประณีต	
ประคิตประคอย	ประคิษฐ์ประคอย	
ประณีประนอม	ประณีประณอม	
ประเมิน	ประเมิน	มักสับสนกับ "ประมาณ"
ประสพการณ	ประสพการณ	
ประสูติ	ประสูต, ประสูตร	
ประสูติการ	ประสูติกาล	การคลอด
ประสูติกาล	ประสูติการ	เวลาที่คลอด
ประหลาด	ปะหลาด, ปลาด	
ประหัตประหาร	ประหัตประหาร, ประหัตถ์ประหาร	
ประหาณ หรือ ปหาน	ประหาร	- "ประหาณ" หรือ "ปหาน" หมายถึง ละทิ้ง เช่น สมุจเฉท ประหาณ (การตัดขาดและการละทิ้ง), ปหานกิเลส (ละทิ้งกิเลส)

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
		- "ประหาร" หมายถึง ตี ฟัน ทำลาย หรือ ฆ่า เช่น ประหารชีวิต, ในภาษาบาลีใช้ "ปหาร"
ปรัมปรา	ปราปรา, ปะรำปะรา	อ่านว่า ปะ-รำ-ปะ-รา
ปรัศนี	ปรัศนีย์	
ปรากฏ	ปรากฏ	ใช้ ฎ ฎัก
ปราณี	ปราณี	ปราณี = ผู้มีลมปราณ คือ ผู้มีลมหายใจ ได้แก่ สัตว์ คน เป็นต้น
ปราณีปราศรัย	ปราณีปราศัย	

ปรารภนา	ปราภนา	อ่านว่า "ปราด-ทะ-หนา"
ปล้นสะดม	ปล้นสดมภ์	สดมภ์ แปลว่า เสาหรือช่องตามแนวตั้ง
ปวารณา	ปวารณา	
ปะแล่ม	ปแล่ม, แปล่ม	
ปักฉิน	ปักฉิน	
ปาฏิหาริย์	ปาฏิหาร, ปาฏิหารย์	
ปิกนิก	ปิคนิก	คำทับศัพท์
บุโรหิต	บุโลหิต	
เปอร์เซนต์	เปอร์เซนต์	คำทับศัพท์
เปือไหลอ	เปือเลื่อ	อักษรต่ำ ไม่ใช่วรรณยุกต์จัตวา
หมวด ผ		
ผดุง	ผะดุง	
ผรุสวาท	ผรุสวาส	
ผลลัพท์	ผลลัพท์	
ผลัดเปลี่ยน	ผิดเปลี่ยน	
ผลัดผ้า	ผิดผ้า	
ผลัดเวร	ผิดเวร	
ผลานิสงส์	ผลานิสงษ์	
ผอบ	ผะอบ	
ผิดผ่อน	ผลัดผ่อน	
ผิดวันประกันพรุ้ง	ผลัดวันประกันพรุ้ง	
ผิดหนี้	ผลัดหนี้	
ผาสุก	ผาสุข	
ผีซ้ำด้าพลอย	ผีซ้ำด้ามพลอย	ด้า เป็นภาษาเหนือ แปลว่า ผีเรือน
ผุดลุกผุดนั่ง	ผลุดลุกผลุดนั่ง	
ผูกพัน	ผูกพันธ์	
ผู้เยาว์	ผู้เยาว์	
เปลอไผล	เปลอไผ	
เปลอเรือ	เปลอเรือ	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
เฉื่อย	ผเฉื่อย, ผะเฉื่อย	
เผ่าพันธุ์	เผ่าพัน	
แผ่ซ่าน	แผ่สำน, แผ่ซ่าน	
แผนการ	แผนการณ์	
เพลงฤทธิ์	ผแงฤทธิ์	
ไผ่	ผไผ่, ผะไผ่	

หมวด ผ		
ฝรั่งเศส	ฝรั่งเศส	
ผักฝ้าย	ผักไฟ, ผักไผ่	พวก, ข้าง
ผักไผ่	ผักฝ้าย, ผักไฟ	เอาใจใส่, ผูกพัน
ฝากครรรภ์	ฝากครรร	
ฝิดาษ	ฝิดาด	ใช้ทรัพย์สิน
ฝักปรีอ	ฝักปือ, ฝักปลือ	
ไผ่	ไผ่	คำนอกกฎการใช้ไม้มีว่น
หมวด พ		
พงศ์พันธุ์	พงพันธุ์, พงษ์พันธุ์	
ฯพณฯ	พณฯ, ๗พณ, พณ	อ่านว่า "พะ-นะ-ท่าน"
พยัก	พะยัก	
พยักพะเอียด	พะยักพะเอียด, พยักเพียด	
พยัคฆ์	พยัค, พยัฒ	เสือ
พยาน	พะยาน	
พยาบาท	พญาบาท, พยาบาตร	
พรรณนา	พรรณนา	อ่านว่า พัน-นะ-นา
พรหมจรรย์	พรมจรรย์	
พราหมณ์	พราหฺมณ, พรามณ	อ่านว่า พุราม
พริ้วพลอด	พริ้วพรอด	
พลศึกษา	พละศึกษา	คำสมาส
พลกำลัง	พลกำลัง	
พลาสติก	พลาสติค	
พหูสูตร	พหูสูตร	
พะแนง	พแนง, แพนง	
พะยอม	พยอม	ชื่อต้นไม้ มีดอกสีขาว
พะวักพะวน	พวักพวน	
พังทลาย	พังทะลาย	
พันทาง	พันธุ์ทาง	ลูกผสมต่างสายพันธุ์
พัสดุ	พัสดุ	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
พัสดุ	พัศดู	
พากย์	พากษ์	พากย์หนัง
พานิชย์	พานิชย์	
พาหุรัด	พาหุรัด, พาหุรัดน์	
พิณพาทย์	พิณภาทย์	
พิชิตตอง	พิชิตตรง	

พิบูล	พิบูลย์	
พิพิธภัณฑ์	พิพิทธภัณฑ์	
พิราบ	พิราป	นกชนิดหนึ่ง
พิลาป	พิราป	คร่ำครวญ, ร้องไห้ เช่น รำพันพิลาป
พิศวง	พิสวง	
พิศวาส	พิสวาส	
พิศดาร	พิศดาร์	
พิศมัย	พิศมัย	
พื้มฟ้า	พื้มพ้ม	
พุดตาน	พุดตาล	ดอกไม้ชนิดหนึ่ง
พุทธชาติ	พุทธรชาติ	ดอกไม้ชนิดหนึ่ง
พู่กัน	ภู่กัน	
พู่ระหง	ภู่ระหง	
เพชรฆาต	เพชรฆาต, เพ็ชรฆาต	
เพชร	เพ็ชร	
เพนียด	พเนียด, พะเนียด	
เพริศพริ้ง	เพริดพริ้ง	
เพิ่มพูน	เพิ่มพูล	
เพียบพร้อม	เพ็ียบพร้อม	
แพทยศาสตร์	แพทย์ศาสตร์	
โพชฌงค์	โพชงค์	
โพทะเล	โพธิ์ทะเล	
โพนทะนา	โพนทนา	
ไพฑูริย์	ไพฑูริย์	
หมวด ฟ		
ฟังก์ชัน	ฟังก์ชั่น	ไม่มีไม้เอก
ฟั่น	ฝั้น	เช่น ฟั่นเชือก ฟั่นเทียน
ฟาทอม	ฟาทอม, แฟทอม, แฟทอม	หน่วยวัดระยะทาง
ฟิล์ม	ฟิลม์, ฟลิ์ม	
ฟิวส์	ฟิว	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
ฟุตบอล	ฟุุตบอล	
ฟูลสแก๊ป	ฟูลสแกป	หน้ากระดาษที่มีเส้นบรรทัด
เฟิ่น	เฟิร์น	ถ้านำไปเขียนคำทับศัพท์อาจอนุโลมใช้ เฟิร์น ได้
แพชชั่น	แพชั่น	มีไม้เอก
ไฟแซ็ก	ไฟแซค, ไฟแซ็ค	

หมวด ก		
ภคินี	ภคิณี	
ภวังค์	พวังค์	
ภัณฑารักษ์	พันธารักษ์	
ภาคทัณฑ์	ภาคทัณฑ์	
ภาคภูมิ	พากพุม	
ภาพยนตร์	ภาพยนตร์	
ภาวะการณ์	ภาวะการณ์, ภาวะการ	
ภุชงค์	พูชงค์	
ภูตผี	ภูติผี	
ภูมิจ	พุมใจ, ภูมใจ	
ภูมิลำเนา	ภูมิลำเนา	
ภेत्रา	เพตรา	
หมวด ม		
มกุฎราชกุมาร	มกุฎราชกุมาร	ใช้ ฎ ชฎา
มงกุฎ	มงกุฎ	ใช้ ฎ ชฎา
มณฑป	มณฑป, มณฑป	อ่านว่า มน-ดบ
มนเทียร	มนเทียร, มณฑเทียร	
มรณภาพ	มรณะภาพ	
มฤตยู	มรุตยู	
มลทิน	มณฑทิน	
มหรณพ	มหรณพ, มหันทพ	
มหรสพ	มหรสพ	อ่านว่า มะ-หอ-ระ-สบ
มหัศจรรย์	มหรรศจรรย์	
มหาหิงคุ์	มหาหิงค์	
มโหฬาร	มโหฬาร	
ม่อห้อม, ม่อฮ่อม, หม้อ ห้อม	หม้อฮ่อม	
มะหะหมัด	มะหะหมัด, มะหะหมัด	
มัคคุเทศก์	มัคคุเทศ, มัคคุเทศน์	
มัตนายก, มรรคนายก	มัตทายก, มรรคทายก	(บาลี) มคฺค + นายก (สันสกฤต) มารุค + นายก หมายถึง ผู้นำทาง ได้แก่ ผู้จัดการทางกุศล หรือผู้ชี้แจงทางบุญทางกุศล

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
		และป่าวประกาศให้ประชาชนมาทำบุญทำกุศลในวัด
มันทนต์ศิลป์	มันทนต์ศิลป์, มันทนต์ศิลป์	
มัทธัสต์	มัทธัสต์	
มัตยา, มัตสยา	มัสยา	ปลา

มัสมัน	มัสหมัน	อ่านว่า มัต-สะ-หมัน
มาตรฐาน	มาตรฐาน	
มานุษยวิทยา	มนุษย์วิทยา	มานุษย = ที่เกี่ยวกับมนุษย์
มิตมน	มิตมนต์, มิตมล	
มุกตลก	มุขตลก	ราชบัณฑิตยสถานสะกดว่า มุก ในขณะที่พจนานุกรมฉบับมติชนสะกดว่า มุข
แมงมุม	แมลงมุม	
แมลงงู	แมลงพู่, แมงงู	ทั้งชื่อแมลงและหอย
แมลงวัน	แมงวัน	
แมลงสาบ	แมลงสาป, แมงสาบ, แมงสาป	
ไมยราบ	ไมยราพ	ในที่นี้หมายถึงชื่อพืช
ไมล์	ไมร์, ไมค์	หน่วยวัดระยะทาง
มหัศจรรย์	มหรรศจรรย์	
หมวด ย		
ย่อมเยา	ย่อมเยาว์	ราคาย่อมเยา
ยาเกร็ด	ยาเกล็ด	หมายถึง ตำรา
ยานัตถุ์	ยานัตถ์, ยานัต	
ยีราฟ	จีราฟ	
เยาว์วัย	เยาว์วัย	
เยื่อใย	เยื่อใย	คำซ้อน เยื่อ + ใย
ใยแมงมุม	ใยแมงมุม	
ใย	ใย	หมายถึง โฉน, อะไร, ทำไม
ใยดี	ใยดี	
ใยไฟ	ใยไฟ	หมายถึง เยาะเย้ย, พุดให้อาย
หมวด ร		
รกชฎ	รกชฎ	ใช้ ฎ ปฎัก
รณรงค์	รณรงค์	
รถยนต์	รถยนต์	
รมณีย์	รมณีย์, รมณี	
รสชาติ	รสชาติ	
ร้องไห้	ร้องไห้	
ระบบนิเวศ	ระบบนิเวศน์	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
ระเบงแข็งแะ	ระเบ็งแข็งแะ	
ระเห็จ	รเห็จ, เรเห็จ	
รักษาการ	รักษาการณ์	ปฏิบัติหน้าที่แทน เช่น รักษาการในตำแหน่ง...

รักษาการณ์	รักษาการ	เฝ้าดูแลเหตุการณ์ เช่น ยามรักษาการณ์
รังควาน	รังควาญ	
รังสี	รังษี, รังคี	ยกเว้นชื่อเฉพาะ
รัญจวน	รัญจวญ, รัญจวน	
รัศมี	รัสมี่, รัษมี	
รากเหง้า	รากง่า	ง่า หมายถึง โง่ง่า
ราชภัฏ	ราชภฏ	ใช้ ฎ ปลูก
ราชัน	ราชันย์	"ราชัน" หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน, "ราชันย์" หมายถึง เชื้อสายของพระเจ้าแผ่นดิน
ลาดหน้า	ลาดหน้า	
ราพนาสูร	ราพนาสูร	
รำคาญ	รำคราญ, รำคาน	
รีบมัน	รีบมัน	ออกเสียง รีบ โดยไม่มีรูปวรรณยุกต์
รื่นรมย์	รื่นรมณ์	
เรียไร	เรียราย	เรียราย = เกื่อนกลาด
แเร็กเกต	แเร็กเก็ต	
โรงธารค้ำนัล	โรงธารกำนัล	หมายถึง ท้องพระโรง
โรมันคาทอลิก	โรมันคาธอลิก	
หมวด ฤ		
ฤกษ์พานาที	ฤกษ์พานาที	สองคำที่สับสน คือ "ฤกษ์พานาที" กับ "เลขพานาที"
ฤทธิ	ฤทธ, ฤทธิ	
ฤา	ฤา	ใช้ลากข้างยาว
ฤาษี, ฤษี	ฤาษี	ใช้ลากข้างยาว
หมวด ล		
ลดาวัลย์	ลัตดาวัลย์, ลดาวัลย์	ชื่อไม้เถาชนิดหนึ่ง ยกเว้นชื่อเฉพาะ
ลมปราณ	ลมปราณ	
ลมหวน	ลมหวล	
ลือกเกต	ลือกเก็ต	
ละเมียดละไม	ละเมียดลไม	
ละเอียดลออ	ละเอียดลออ, ละเอียดลอะออ	
ลักเพศ	ลักเพท, ลักเพศ	
ล้งถึง	รังถึง	
ลาดตระเวน	ลาดตระเวณ	มักสับสนกับ "บริเวณ"

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
ลาดยาง	ราดยาง	เรียกถนนที่ปูผิวจราจรด้วยยางมะตอยผสมกับหินหรือทราย เป็นต้นว่า "ถนนลาดยาง"

ลายเซ็น	ลายเซ็นต์	
ลำไย	ลำไย	คำนอกกฎการใช้ไม้้วน
ลิตรอนสิทธิ์	ริตรอนสิทธิ์	
ลิปสติก	ลิปสติก	
ลิฟต์	ลิปต์, ลิฟ , ลิฟท์	มาจากคำภาษาอังกฤษ lift
ลือชา	ภษา	ภ ภ่า ไม่มีที่ใช้ในปัจจุบัน
ลูกลี้ลูกลอน	ลูกลี้ลูกกรน	
ลูกนิมิต	ลูกนิมิตร	
ลูกบาศก์	ลูกบาศ	
เล่นพิเรนทร์	เล่นพิเรนท์	
เล่น์กระเท่ท์	เล่น์กระเท่	
โล่	โล่ห์	มิได้แผลงมาจาก "โลหะ"
โลกาภิวัดน์	โลกาภิวัดณ์	
โลหิต	โรหิต	
หมวด ว		
วงศ์วาน	วงษ์วาน	เช่น ชื่อถนน งามวงศ์วาน
วัดชิน	วักชิน	
วันโรค	วันโรค	
วันทยหัตถ์	วันทยาหัตถ์	คำสมาส
วันทยาวุธ	วันทญวุธ	คำสนธิ
วางก้าม	วางกล้าม	วางโต
วายชนม์	วายชน	
วารดิถี	วาระดิถี	
วิ่งเปี้ยว	วิ่งเปรี้ยว	
วิ่งผลัด	วิ่งผัด	
วิตถาร	วิตถาน, วิตถาล	
วิตามิน	วิตตามิน, วิตะมิน	
วินาที	วินาที	
วินาศกรรม	วินาศะกรรม	
วิสาขบูชา	วิศขบูชา	
วิหารคด	วิหารคต	
เวทมนตร์	เวทย์มนตร์, เวทมนต์	
เวนคืน	เวรคืน	
เวียดนาม	เวียดนาม	
ไวยากรณ์	ไวยกรณ์	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
----------	-----------------	----------

หมวด ศ		
ศรัทธา, สัทธา	ศัทธา	นิยมใช้ "ศรัทธา" มากกว่า
ศศิธร	สสิธร, ศศิทร	ศศิธร หมายถึง ดวงจันทร์
ศักดิ์	ศักดิ์	ศักดิ์ ที่หมายถึง ศักดิ์ไฟฟ้า ศักยภาพ ใช้ ย แต่ ศักดิ์ที่กล่าวถึง ศักดินา ใช้ ด
ศัตรุ	สัตรุ, ศตรุ	
ศัพย์	ศัพย์	
-ศาสตรดุษฎีบัณฑิต	-ศาสตรดุษฎีบัณฑิต	ปริญญาเอก เช่น รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต
-ศาสตรบัณฑิต	-ศาสตรบัณฑิต	ปริญญาตรี เช่น เศรษฐศาสตรบัณฑิต
-ศาสตรมหาบัณฑิต	-ศาสตรมหาบัณฑิต	ปริญญาโท เช่น นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ศิลป์, ศิลปะ	ศิลป์	ใช้เป็นศัพท์โดด
ศิลปกรรม	ศิลปะกรรม	คำสมาส
ศิลปวัฒนธรรม	ศิลปะวัฒนธรรม	หากต้องการแยกคำควรใช้ "ศิลปะและวัฒนธรรม"
ศิลปะวัตถุ	ศิลปะวัตถุ	คำสมาส
ศิระ	ศิระ	
ศึกษานิตเทศก์	ศึกษานิตเทศ, ศึกษา นิตเทศน์	
โศกนาฏกรรม	โศกนาฏกรรม, โศก นาฏกรรม	ใช้ ฎ ฎัก
โศกศัลย์	โศกศัลย์, โศกสันต์	
โศกเศร้า	โศกเศร้า	
ไศล	ไศล, ศไล	หมายถึง เขาหิน
หมวด ส		
สกัต	สะกัต	
สกา	สะกา	
สแกน	แสกน	
สดับ	สะดับ	
สถานการณ์	สถานการณ์, สถานะการณ์	
สติด	สติดย์	
สบง	สะบง	
สไบ	สะไบ, ไสไบ	
สมดุล	สมดุลย์	
สรรเพชญ	สรรเพชร	
สรรสร้าง	สรรค์สร้าง	
สรรหา	สรรค์หา	สรรค์ หมายถึง สร้าง, ทำให้เกิดขึ้น
สร้างสรรค์	สร้างสรร	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
สวรรคต	สวรรณคต	
สอบเขาวนั้	สอบเขาว์	
สะกด	สกด	
สะกิด	สกิด	
สะคราญ	สคราญ	
สะดวก	สดวก	
สะพริงกั้ว	สะพริงกั้ว	
สะพาน	สพาน	
สะเหล่อ	สะเห่อ, เส่อ, เสล่อ	
สะอาด	สอาด	
สักการบูชา	สักการะบูชา	คำสมาส
สังเกต	สังเกตุ	
สังเขป	สังเขบ	
สังวร	สังวรณั้	
สังวาล	สังวาลย์	ยกเว้นชื่อเฉพาะ "สังวาลย์"
สังสรรคั้	สังสรร	
สัญลักษณั้	สัญลักษั้, สัญญลักษณั้	
สันฐาน	สันฐาน, สันฐาน, สันฐาน	รูปพรรณสันฐาน
สันโดษ	สัญโดษ	
สันนิษฐาน	สันนิฐาน, -ฐาน	
สับปลับ	สับลั้บ	
สับปะรด	สั้ปรด, สั้ปะรด, สั้ปะรส	มิได้แผลงมาจาก สรรพรส
สั้ปะเห่อ	สั้ปะเห่อ, สั้ปะปะเห่อ	
สั้พยอก	สรรพยอก	
สั้มภาษณ์	สั้มภาษณ์, สั้มพาส	
สั้มนนา	สั้มนนา, สั้มะมนนา	
สาทร	สาทร	ชื่อถนนสายหนึ่ง และเขตการปกครองในกรุงเทพมหานคร
สาธาณชน	สาธาณะชน	คำสมาส
สาธาณประโยชน์	สาธาณะประโยชน์	คำสมาส
สาธาณสถาน	สาธาณะสถาน	คำสมาส
สาธาณสุข	สาธาณะสุข	คำสมาส
سابสูญ	สาปสูญ	
سابาน	سابาญ	
سابแข่ง	سابแข่ง	

สาปสรร	สาบสรร	
สายสัญญาณ	สายสัญญาณ	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
สารประโยชน์	สาระประโยชน์	คำสมาส
สารภี	สาระพี, สารพี	ชื่อไม้ต้นชนิดหนึ่ง ดอกสีขาวกลิ่นหอม, มิได้หมายถึงเครื่องครัว
สาระสำคัญ	สารสำคัญ	มิใช่คำสมาส
สารัตถประโยชน์	สารัตถะประโยชน์	คำสมาส
สารัตถะสำคัญ	สารัตถสำคัญ	มิใช่คำสมาส
สำออง	สำอองค์	เครื่องสำออง
สิงโต	สิงห์โต	หรือใช้เพียงคำว่า สิงห์
สิทธิ, สิทธิ	สิทธิ, สิทธิ	
สีสรร	สีสรร, สีสรรค์	
สุญญากาศ	สุญญากาศ	ใช้สระ "อุ"
สูจิบัตร	สูติบัตร	ใบแจ้งกำหนดการ
สูติบัตร	สูจิบัตร	เอกสารหลักฐานการเกิด
เสเบียง	สะเบียง, สเบียง	
เสื่อเซ็ด	เสื่อเซ็ด	
หมวด ห		
หกดคะเมน	หกดคะเมน, หกดคะเมร	
หงส์	หงษ์	
หน้อยแน่	หนอยแน่	
หน้าปัดนาฬิกา	หน้าปัทมนาฬิกา	
หม้อห้อม, ม้อห้อม, ม้อฮ้อม	หม้อฮ่อม	
หมาไน	หมาไน	
หมาม่วย, หาม่วย	หมาห่วย	
หมูหย็อง	หมูหยอง	ของกินทำด้วยหมูเนื้อแดงปรุงรส ต้มเคี่ยวให้เปื่อยจนงวดนำไปผัดจนแห้ง ขยี้ให้เป็นฝอย, รวมถึงที่ทำจากวัตถุดิบอื่นด้วย เช่น ไก่หย็อง ฯลฯ
หยากไย่, หยักไย่	หยากไย่, หยักไย่	
หย่าร้าง	อย่าร้าง	
หยิบหย่ง	หยิบย่ง, หยิบโย่ง	
ห้วงไย	ห้วงไย	คำที่ใช้ไม่ม้วน
หัวมังกุท้ายมังกร	หัวมังกุท้ายมังกร	(สำนวน) ไม่เข้ากัน ไม่กลมกลืนกัน (มังกุ คือ เรือที่มีกระดูกงูใหญ่)
เหม็นสาบ	เหม็นสาป	

เหล็กไน	เหล็กไน	ให้จำว่า เหล็กอยู่ข้างใน
แหลกลาญ	แหลกราญ	
โทยหวาน	โทยหวล	
โตระพา	โตระพา, โตระภา	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
ไหลตาย	ไหลตาย	ไหล หมายถึงหลับไหล
ไหม	มัย, ไม้	แผลงมาจาก "หรือไม" (อาจอนุโลมใช้ มัย ตามเสียงพูด)
ไหหล่า	ไหหล่า	ทับศัพท์จากภาษาจีน
หมวด อ		
องคชาติ	องคชาติ	
อธิฐาน	อธิฐาน, -ฐาน	
อนาถ	อนาถ	
อนาทร	อนาทร	
อนุภาษาด	อนุภาษาดิ	
อนุญาต	อนุญาติ	ญาติ เขียนมีสระ อี
อนุสาวรีย์	อนุสาวรีย์, อนุสาวรีย์	
อเนก	เอนก	เช่น อเนกประสงค์
อเนจอนาถ	อเนถอนาถ	
อภิมรณ	อภิมรณ	
อภิเษก	อภิเสก	
อมรินทร์	อัมรินทร์	ยกเว้นชื่อเฉพาะ "อมรินทร์"
อเล็กเฮลือ	อะหลักอะเหลื่อ	
อลังการ	อลังการ	อ่านว่า อะ-ลิ่ง-กาน
อวสาน	อวสาน, อวสานต์	
อหังการ	อหังการ	อ่านว่า อะ-หัง-กา
อหิวาตกโรค	อะหิวาตกโรค	
ออฟฟิศ	ออฟฟิซ, ออฟฟิส, อ็อฟฟิศ	
อะลุ่มอล่วย, อะลุ่มอล่วย	อะลุ่มอะล่วย, อลุ่มอล่วย	
อะไหล่	อะหลั้ย	
อัญชัน	อัญชัญ	
อัมจันทร์	อัมจันทร์	
อตัดัด	อตัดัด	
อธยาศัย	อัทยาศัย, อธยาศัย	
อัมพาด	อัมพาส	
อาฆาตมาดร้าย	อาฆาตมาดร้าย	
อาณิสต์	อาณิสต์	
อาเพศ	อาเพส, อาเภส	

อาสน์สงฆ์	อาสนสงฆ์	
อำนาจบาตรใหญ่	อำนาจบาทใหญ่	
อำมหิต	อัมมหิต	
อินทรีย์วัตถุ	อินทรีย์วัตถุ, อินทรีย์วัตถุ	
อิริยาบถ	อิริยาบท	

คำที่ถูก	มักเขียนผิดเป็น	หมายเหตุ
อิสรภาพ	อิสระภาพ	คำสมาส
อิสรเสรี	อิสระเสรี	คำสมาส
อุดมการณ์	อุดมการ	
อุทธर्ณ	อุทธร์ณ	
อุทาหรณ์	อุธาหรณ์, อุทาหร	
อุบาทว์	อุบาท	
อุปการคุณ	อุปการะคุณ	คำสมาส
อุปโลกน์	อุปโลก	
อุปัชฌาย์	อุปัชฌา, อุปัชชา	
อุโมงค์	อุโมง	
เอกเขนก	เอกขเนก	
เอกฉันท์	เอกฉัน, เอกะฉันท์	
โอกาส	โอกาศ	
ไอศกรีม	ไอศกรีม, ไอติม	
หมวด ฮ		
ฮ่อนจ๊อ	หอยจ๊อ, ห้อยจ๊อ,	
เฮโลสาระพา, เฮลละโลสาระพา	เฮโลโหระพา, เฮลละโลโหระพา	

ที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี